

Sygn. akt I ACz 2573/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Wojciech Kościółek (spr.)

Sędziowie: SSA Anna Kowacz-Braun

SSA Paweł Czepiel

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2017 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny (...) w W.

przeciwko J. K., K. K., K. P. i M. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych K. K. i J. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 22 lipca 2016 roku, sygn. akt I Nc 114/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Anna Kowacz-Braun SSA Wojciech Kościółek SSA Paweł Czepiel

Sygn. akt I ACz 2573/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Nowym Sączu odrzucił zarzuty pozwanych od nakazu zapłaty z dnia 11 maja 2016 roku wydanego przez Sąd Okręgowy w Nowym Sączu

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że w dniu 11 maja 2016 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym obligujący pozwanych do zapłaty na rzecz powoda kwoty 197.759,96 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania lub wniesienia zarzutów w terminie 2 tygodni. W przepisany termin pozwani wnieśli zarzuty od nakazu zapłaty (pismo zatytułowane (...)) dotknięte brakami formalnymi. Zarządzeniem z dnia 10 czerwca 2016 r. zostali wezwani do usunięcia braków formalnych zarzutów od nakazu zapłaty poprzez uiszczenie opłaty od zarzutów w wysokości 7.416,00 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zarzutów. Przesyłka zawierająca wezwanie została doręczona pozwany J. K., K. K. i M. P. w dniu 20 czerwca 2016 r. Termin do uiszczenia opłaty od zarzutów upłynął zatem w dniu 27 czerwca 2016 r. Z kolei przesyłka skierowana do K. P. nie została podjęta, lecz po dwukrotnym awizowaniu została zwrócona do Sądu. Przesyłka była powtórnie awizowana w dniu 30 czerwca 2016 r., a termin na jej podjęcie upływał w dniu 7 lipca 2016 r. Tym samym termin na uiszczenie opłaty od zarzutów dla pozwanej K. P. upłynął w dniu 14 lipca 2016 r. Żaden z pozwanych do dnia wydania zaskarżonego postanowienia nie wniósł opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy uznał, że zarzuty pozwanych od nakazu zapłaty z dnia 11 maja 2016 r. podlegają odrzuceniu z powodu nieuiszczenia od nich opłaty na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku – o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398) i art. 494 § 1 k.p.c. Wprawdzie termin zakreślony pozwany do uzupełnienia braków fiskalnych zarzutów jest terminem sądowym, ale w następstwie jego przekroczenia czynność, która zostałaby podjęta po jego upływie jest już bezskuteczna (art. 167 k.p.c.).

Zażalenie na to postanowienie złożyli pozwani K. K. i J. K., wnosząc o jego uchylenie oraz o zwolnienie od opłaty od zarzutów i przywrócenie terminu do złożenia wniosku o zwolnienie od ponoszenia tej opłaty. Wskazali, że są w trudnej sytuacji materialnej, nie mają dochodów, a nie dochowali terminu do złożenia wniosku o zwolnienie od opłaty, ponieważ nie mają środków pieniężnych. Pozwani wnieśli także o zweryfikowanie wysokości wyliczonej przez Sąd Okręgowy opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty, ponieważ skoro powód uiszczył opłatę w kwocie 250 zł, to brakujące $\frac{3}{4}$ opłaty powinno wynosić 750 zł, a nie 7.416 zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy prawidłowo wskazał, że zgodnie z art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 623) od pozwanego w razie wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym pobiera się $\frac{3}{4}$ części opłaty. Art. 494 § 1 k.p.c. stanowi natomiast, że Sąd odrzuca zarzuty wniesione po upływie terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zarzuty, których braków pozwany nie usunął w terminie.

Nie budzi wątpliwości Sądu Apelacyjnego, że pozwani w terminie nie opłacili zarzutów – ich aktywność procesowa sprowadziła się do nadania w dniu 27 czerwca 2016 r., tj. w ostatnim dniu terminu na usunięcie tego braku, pisma identycznego ze złożonym w dniu 6 czerwca 2016 r. pismem zatytułowanym (...). Pozwani nie odnieśli się do wymiaru opłaty, której dotyczyło wezwanie, a jedynie zakwestionowali koszty procesu zasądzone w nakazie zapłaty, co czynili też w zarzutach wniesionych w dniu 6 czerwca 2016 r. Pismo z 27 czerwca 2016 r. stanowiło wierną kopię poprzedniego; w nagłówku było nawet opatrzone tą samą datą. Nie sposób zatem uznać je za jakiegokolwiek ustosunkowanie się do wezwania do usunięcia braku fiskalnego zarzutów.

Podnoszony przez pozwanych argument, że nie odpowiedzieli na wezwanie, ponieważ nie posiadali środków na opłatę, nie usprawiedliwia braku aktywności z ich strony. Pozwani zostali pouczeni o skutkach nieuiszczenia opłaty w terminie. Co więcej, wraz z zażaleniem na postanowienie o odrzuceniu zarzutów wnieśli o zwolnienie ich od tej opłaty, którą to czynność powinni byli podjąć w terminie. Uchybienie terminu miało skutkować odrzuceniem zarzutów w świetle art. 494 § 1 k.p.c.

Odnosząc się do wniosku pozwanych o zweryfikowanie wysokości opłaty od zarzutów, Sąd Apelacyjny zwraca uwagę, że zażalenie na wymiar opłaty mogło zostać wniesione w terminie wyznaczonym na jej uiszczenie, co jednak nie nastąpiło. Na marginesie jedynie Sąd Apelacyjny wskazuje, że strona powodowa co prawda w pozwie wskazała, że opłaca go kwotą 250 zł, jednak skutek zwrotu pozwu z uwagi na nieprawidłową opłatę uiszczała brakującą jej część w kwocie 2.222 zł (k. 55), co dało łącznie 2.472 zł, zatem opłata od zarzutów wskazana w wezwaniu była prawidłowa.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Anna Kowacz-Braun SSA Wojciech Kościółek SSA Paweł Czepiel